

CSICSÓI HÍRMONDÓ

Csicsó időszakosan megjelenő ingyenes lapja
8. évfolyam 3. szám Dátum : 2020. 12. 21.

Z. Németh István kapta a Forbáth-díjat

A Szlovákia Magyar Írók Társaságának költészeti díja 2003-ban Forbáth Imréről, a csehszlovákiai magyar líra egyik legegységibb hangú képviselőjéről lett elnevezve.

A Szlovákiai Írószervezetek Társulása díjait eddig tizenhárom lírikus tudhatja magáénak, négyen kétszer is átvehették.

Az idén Z. Németh István költőnek, írónak ítélte oda az idei Forbáth-díjat a Csipetnyi fény (2019) című kötetéért.

Az új verskötet az elmúlt hét év termésének legjavát szeretné eljuttatni az olvasókhoz. Érdekessége, hogy Z. Németh István édesapjának fotói illusztrálják a verseket. Dolgozik egy novellákból és kisprózákból álló kötetten, valamint gyűjti és tanulmányozza az elmúlt hetven év szlovákiai magyar gyermekirodalmát. A gyermekirodalomhoz sem maradt hűtlen, rövid meséket ír.

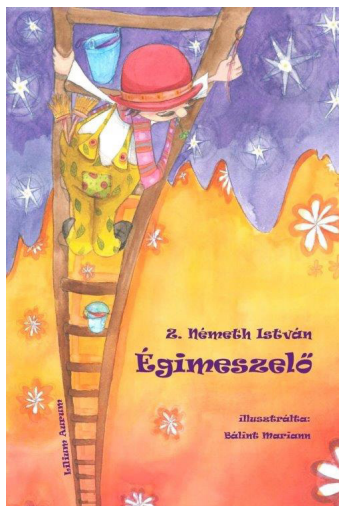
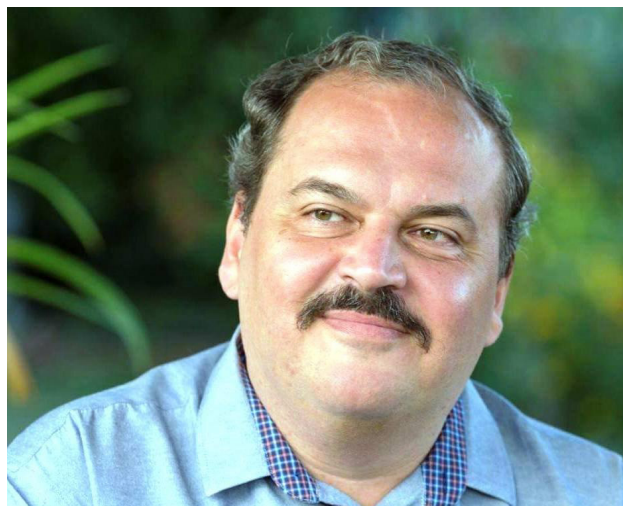
Z. Németh István 1969. március 28-án született Komáromban. Szülővárosában érettségizett, a Nyitrai Pedagógiai Főiskolán szerzett tanítói oklevelet 1991-ben, majd két évig a Komáromi Munka Utcai Alapiskolában tanított. 1993 októberétől az akkori Tözsér Árpád főszerkesztésében megjelenő Irodalmi Szemle című folyóirat szerkesztőjeként dolgozott, majd 1994-ben az akkor induló AB-ART Könyvkiadóhoz lépett át. 1996-tól civil katonai szolgálatát töltötte az azóta már megszűnt Gadóci Mezőgazdasági Középiskola kollégiumában, mint nevelő. 1998-tól egy biztosítónál befektetési tanácsadóként működött Komáromban, majd 2000 augusztusában visszatért a katedrara, és azóta a csallóközarányosi Kóczán Mór Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola és Óvoda alsó tagozatán tanít. 2001 szeptemberétől Csicsón él, két leánygyermek édesapja. 2011-től a Szőrös Kő című irodalmi folyóirat, illetve a Szőrös Kő Online szerkesztője. Tagja a SZMÍT-nek, azaz a Szlovákiai Magyar Írók Társaságának (2009-től 2015-ig választmányi tag), illetve a Magyar Pen Clubnak.

1988-tól folyamatosan jelennek meg publikációi hazai (Kalligram, Irodalmi Szemle, Szőrös Kő, Opus, Vasárnap, A Hét, Nő, Ifi, Új Szó, Cserkész, Tücsök, Kabóca, Tábornúz, Dunatáj, stb.), valamint magyarországi (Új Forrás, Palócföld, Somogy stb.) lapokban, folyóiratokban. A verseken, gyermekverseken, novellákon és a regényen kívül még számos műfajban (pl. humoreszk, publicisztika, irodalmi paródia, hangjáték, kabaréjelenetek) talált pozitív olvasói és kritikai visszhangra. A Könnyűnek hitt ébredés című verseskötete 1994-ben, a Feküdj végig a csillagokon című regénye pedig 1998-ban részesült a Szlovák Irodalmi Alap Madách-nívódíjában, 2013-ban Zengőréti meséi című meseregényéért Simkó Tibor-díjat kapott, valamint 2018-ban és 2019-ben Arany Opus Díjban részesült.

A díjazottnak gratulálunk!

Forrás: <http://szmit.hu>

Kedvcsinálónak közlünk két verset az Égimeszelő című könyvből

Mi újság van Északon?

Szél, szél,
messzi szél,
milyen nyelveken
beszél?
Tud-e svédül,
dánul,
norvégül,
ukránul?

Mesélhetne,
hallgatom,
mi újság van
Északon.
Van-e fagyalt
rengeteg,
fáznak-e
az emberek?

Azt hittem, hogy
megtudom,
van-e jégcsap-
xilofon?
De a szél,
a messzi szél,
tovanyargal,
s nem beszél.

Hóra hó!

Napra nap és éjre éj,
napkorongra holdkaréj,
jégcsap után napsugár,
szárazságra térdig sár.

Hétre hét és óra hó,
karácsonyra télapó,
tavasz jön a tél után,
délelőttre délután.

Idő, idő, hova mész?
Két mutató az egész.
Napra nap és éjre éj,
nagyra nősz te is, ne félj!

Vírushelyzet

Valami megváltozott. Észlelhetjük naponta. Csendesek az utcák, inkább bent maradunk nem találkozással senkivel. Ezt kérik tőlünk naponta. Mossunk és fertőtlenítsük kezünket. Időnként sok, és talán bele is fáradunk néha az egészbe. Hallani még, hogy tartsunk ki, míg a védőoltás megérkezik, mely nem lesz kötelező. Tervek szerint, ha a lakosság 50%-a megkapja az oltást talán a vírus terjedése is alábbhagy. Halljuk. Hála Istennek településünk nagy többsége egészséges. A teljeskörű, önkéntes tesztelés során, mely nem volt egyértelműen önkéntes településünkön csupán 4 megbetegedést regisztráltak. Közülük is csak 2 volt csicsói. Még hallani lehetett egy-két család esetében karantén-kötelezettségről. A tapasztalatok alapján a legnehezebb a házi karanténban, ha nem egyszerre kerülnek a családtagok kivizsgálásra. Nem volt ritka a 30 napig tartó karantén sem, mire negatív teszt született. Többen szinte tünetmentesek voltak.

Mit tegyünk ebben a helyzetben?

FIGYELEM a környezetem. Szerencsére, sokan akkor sem kapják el a betegséget, ha körülöttük betegek is vannak. Bizonyosodott, hogy a félelem nélküliek, akik pozitívan állnak a dolgokhoz, meg tudják őrizni a mindennapokban is a belső egyensúlyukat, nyugalmaikat, nehezebben betegszenek meg. Kevésbé idegeskednek. Elfogadják az élet történéseit. „Holnap is felkel a nap”, mondják, „teszem a dolgom”, „ami a sorsomban meg van írva, az úgy is megtörténik!” Reggel, délután, este, kis 5-10 perces testmozgást végeznek. Nagy beszélgetések a szomszédokkal a kerítésen át vagy telefonon. A televízió el tud fárasztani a villogó képernyőjével, ezért ajánlottabb a rádióhallgatás, a kertben vagy az utcán való rendszeres séta. Együnk minél természetesebb ételmiszert. Sok D vitamint, mely ilyen esetekben erősíti az immunrendszert. Gondoljunk jó dolgokra, amelyek velünk történnek és figyeljük meg őket. Ha észrevesszük a rossz gondolatokat, melyek számunkra kellemetlenek, egyszerűen helyettesítsük be a már megfigyeléseink által

összegyűjtött jó, számunkra kellemes gondolatokkal. Röviden szólva: NYUGALOM, TÜRELEM, KITARTÁS, BIZAKODÓ JÖVŐBETEKINTÉS. Hála Istennek egyre közelebb az az időpont, mely felold minden korlátozást, mert eltűntek, megváltoztak azok az okok, melyek a korlátozásokat létrehozták. Egyszer minden véget ér!

Vírustesztelés falunkban 2020. október 31-én és november 1-én.

Ifj. Bődök Károly

Egy új időszak....

Minden embernek új időszak jött el az életében. Egy új időszak pozitív, illetve negatív hatásokkal jár. Mindenkinek a maga szívére hallgatva tudja eldönteni, hogy melyik hatásnak enged. Csak rajtunk múlik, hogyan is éljük meg ezt.

Az elején még nagyon nehezen lehetett megélni, megérteni, hiszen minden olyan hirtelen történt. Minden olyan érthetetlen volt, és nagyon nehezen lehetett megérteni, mi miért van. Rengeteg rosszat hallottunk, és emiatt egyre jobban féltünk az ismeretlentől, félve gondoltunk a jövőre. Minden megváltozott. Az elején még minden nehezen indult. Cselekednünk kellett. Senki sem tudta volna megjósolni, hogy ez meddig is fog tartani pontosan.

Ebben az időszakban talán jobban odafigyelnek az emberek magukra és embertársaikra is. Aggódunk az emberekért, és attól, hogy mi lesz velünk.

Mindig jobb visszagondolni a szép pillanatokra az életünkben. Tenni kellene érte, hogy erre az időszakra is jussanak szép emlékek. Persze nem könnyű, de nem is lehetetlen. Hiszen

minden rosszban van valami jó. A boldogság mindig ott van a szemünk előtt, csak észre kell vennünk, és ez néha nagyon nehéz.

Minden ember mellett volt valaki, ha nem is mindig, akivel boldog pillanatokot élt át még ez idő alatt is. A család szereteténél nincs erősebb. Sokan a család körében töltötték ezeket a pillanatokot. Felejthetetlen élményeket szerezhettek maguknak. Például a közös étkezés és az utána lévő beszélgetések alatt, vagy odakint az udvaron a gyermekeikkel eltöltött boldog-bolondos játékok, esti táblajátékok vagy akár kártyajátékok is felejthetetlen élmények maradnak, és emlékezhetünk rájuk.

Néhányuk a szerelmük mellett töltötte ezeket a pillanatokot. Hosszú éjszakákba nyúló beszélgetéseket folytathattak, közös főzést rendezhettek a konyhában, vagy akár összekuporodva a kanapén, egy jó filmet nézve éltek át szép perceket.

Minden olyan dolog, amely máskor is megtörtént, lehet ugyanolyan vagy még szebb is, ha újra megtörténik. A lényeg, hogy ha ezekre a pillanatokra visszaemlékszünk, boldogok leszünk tőle. Ezek a percek számtalanszor megtörténhettek már korábban is, ám minden pillanat érték. Ebben az időszakban talán jobban megbecsüljük azokat a perceket, amelyek boldogsággal töltenek el minket.

Mondják, a boldogság mindennél erősebb tud lenni. Ezt az időszakot is megélhetjük boldog pillanatokkal, amelyek emlékeztetnek minket, hogy mennyi szeretet és boldogság vesz körül mindenkit. Egy olyan időszak, amikor nemcsak néhány napot, hanem hónapokat töltünk gyakrabban az otthonunkban, akár a családdal, akár a szerelmünkkel, próbára tesz minket. Apró nézeteltérések mindenhol vannak, de igyekeznünk kell ezeket elsimítani. Mindenkinek más próbatételeket szánt a sors ebben az időszakban is, ez nem okvetlen csak rossz lehet. Ha sikerül kiállni ezeket a próbákat, akkor minden megy a megszokott úton, vagy akár új utakra is sodorhat bennünket. Így lépkedjünk tovább a jövő felé.

Z

Ifj. Deák István

... az vesz észre engem, aki megbotlott

Ez az év mindenkinek nehéz volt.

Már eddig is karanténban éltem. Senkihez nem járok, mert már a házak ajtaját sem tudom megközelíteni. A segítségeimen kívül csak nagyon kevesen jönnek hozzám. Egy-két nyilvános épületbe tudok bejutni, de azokba sem megyek, mert ezeken a helyeken rendezvényeket tartanak, és már a beszédek nem értem, nem hallom, zavarni sem akarok, hogy kerülgetni kelljen. Maradt az akadálymentes üzlet mint élmény. Viszont onnan most, mondhatni, ki vagyok tiltva. Maradt még a séta a temetőben, de az utcára is félve megyek. Mert már készülnek a ketrecek renitens, szófogadatlan öregeknek, kutyát sétáltató bácsiknak – a Facebook-posztok szerint.

Hajtóvadászat öregekre. Már régóta tart, van, aki megtapasztalta eddig is. És most a sűrűbben előforduló megjegyzésekből, hozzászólásokból az tapasztalható, hogy ez a vadászat megerősödött. Az öreg szülőket, idős vagy beteg embereket eddig sem látogatták gyakran a jövő-menő emberek. Akik sok helyre eljutnak, de hozzánk jönni már nem marad idejük. És most már hatóságilag tilos is. Pedig a személyes találkozások nélkül az ember elsorvad.

https://www.szepe.hu/irodalom/kedvenc/kt_123.html

Dino Buzzati: Hajtóvadászat öregekre: „... Egy ötvenes férfi nézett vissza reá, fonnyadt arc, savós szem. A nyaka akár egy pelikáné. Mosolyogni próbált: két foga hiányzott épp elől.

Lidércnyomás? Megfordult. A lány sehol. Három fiú bukkant fel a tér túlsó sarkán. Öten voltak. Nyolcan. Fütty harsant, hosszan, élesen, vérfagyasztón. S hozzá a kiáltás: – Üsd az öreget, üsd!

Régora futásnak eredt, futott, futott, ahogy csak bírt, ahogy az erejéből tellett. De nem sok tellett az erejéből. Mily végtelennek, soha el nem múlnak tetszett az ifjúság, ez a hetyke és kegyetlen életszakasz. S egyetlen éjszaka el tudta hamvasztani. Semmi nem maradt belőle, semmi. Most ő volt az öreg. Rá került a sor.”

De legyen hozzá ez a vers:

Weöres Sándor: Hatvanhat

Most vagyok hatvanhat éves.

Csak azért nem járok óvodába, mert köhögést kapnék.

Csak azért élek, mert még nem haltam meg. Nem leszek öngyilkos, kivárom életem végét.

Közeleg amaz idő, mikor az ember a szemétől nem lát,
a fülétől nem hall, a lábától nem jár, a kezétől nem fog.

Ekkor végleg befelé kell fordulni, belül sétálni, befelé figyelni. Csak a belső táj ne legyen barátságatlan.

Mi is tudjuk, amit Weöres Sándor leírt versében. Koronavírus nélkül is. És nem vagyunk szófogadatlanok, mint ahogy a kisgyermeknek mondják, és nem akarunk pont most kint lórálni, bár a séta a szabad levegőn csak hasznunkra válik.

Nem teszem fel a Facebookra, bár az ott olvasottak késztettek, hogy mindent leírjam. Azt sem teszem fel, hogy bár nem tudok szájmaszkot varrni, de amit elhatároztam, megtettem. Segítetek, ahogy-ahol tudok. Figyelek, úgy, hogy az utcára sem megyek ki, vagy csak ritkán, és nem az internet a forrásom. Hanem maguk az emberek.

És más szemszögből látom a világot. Alacsonyabbról. „Neked a fák, nekem a bokrok ... az vesz észre engem, aki megbotlott” Nagy Bandó András könyvéből – egy kerekesszékes kétso-rosa.

Ezeket a sorokat az év első felében írtam, a hozzám közel állóknak küldtem el.

Volt, aki azt válaszolta rá, hogy a jót és a szépet is lássam meg. Erre könnyen feleltem. Ha nem láttam volna, nem látnám meg a jót, nem tudnék hálát adni érte, már nem élnék. Rég elpusztultam volna. Páran azt írták, ha az írással az volt a célom, hogy panaszkodjak, milyen nehéz a sorsom, akkor azt ők tudják. (Erre felelhettem volna, hogy nem, nem tudják. Aki nincs hasonló helyzetben, vagy nem él együtt hasonló sorsú emberrel, vagy nem se-

gít mindennapjuk túlélésében, az nem láthatja az ilyen élet mélységeit.) És voltak, akik megértették. Az írás nem csak rólam szólt. Mivel senki nem tartalmazott fel, hogy szószólója legyek, ezért csak magamról írhattam. De sok embert érint – sok a magányos, az idős, a beteg –, az ő gondjaikra akartam felhívni a figyelmet, amelyek az enyémeik is.

Közeleg a karácsony. Már hosszú évek óta nem adok és nem kapok ajándékot. Akkor adok és kapok, amikor szükség van rá, amikor van rá lehetőség. Nem csak anyagi dolgokat adhatunk. Ajándékozhatunk az időnkéből – elbeszélgetni, meghallgatni másokat, a magányos embereket, betegeket, időseket, talán az a legfőbb érték számunkra –, osztogathatjuk a mosolyunkat – annak, aki bevetődik hozzánk, vagy kinn az utcán. A távollevőknek írhatunk levelet, képeslapot.

De engedjük meg magunknak, hogy időnként szomorúak legyünk, sírjunk, panaszkodjunk.

Mindig van kinek, mindig van velünk valaki. Az Embernek fia, aki leszületett a földre, és megtapasztalta, hogy milyen nehéz embernek lenni. Nemcsak a hozzám hasonlóknak, hanem mindenkinek. Erre is emlékezünk karácsonykor. És arra, hogy van remény, ne féljünk, legyünk bátrak.

Nagy Amália

AZ IGAZI KARÁCSONY

“ NE A HÓBAN,
CSILLAGOKBAN,
NE ÜNNEPI
FOSZLÓS KALÁCSON,
NE DÍSZÍTETT
FÁKON, HANEM A
SZÍVEKBEN LEGYEN
KARÁCSONY!”

Őszvégi gondolataim a sírkertről és a háztáji kertekről

Az idén mindenszentek napján és már előtte is, még a temetői megemlékezést is betiltották országunkban. Mégis voltunk néhányan, akik – más lehetőség híján – a temetőt választottuk sétáink célpontjául. A látogatások gyérülése azonban előnyére vált temetőnknek: szebb, rendezettebb képet mutatott, mint előző években ilyen tájt. A falu közmunkásai megtisztították a központi kereszt körüli, a világháborús emlékmű körüli és a sírok közti területeket, az elhagyatott sírokat, az utakat. Felszedték a törött üvegeket, mécseseket, cserepeket, szobrocskákat, a teljesen kifakult művirágokat, és oda helyezték őket, ahova valók: a szemétbe. Megemlíthetnék néhány nevet, melyeknek viselői az év folyamán hűségesen, nem csak mindenszentek táján, próbálják a rendet tartani. Azért nem teszem, nehogy kimaradjon valaki a felsorolásból, mert valójában minden látogatót köszönet illet, aki csak betér a temetőbe és vigyáz a rendre. Idén több élő vágott és cserepes virágot vittek a sírokra, mint művirágot és mécseset. Katolikus barátnőm, mikor engem meglátogat, mindig kivisz a temetőbe, és gyertyát gyújt a központi keresztnél. Megállapodtunk, hogy nem hoz mécses, csak betétet, gyertyát, hiszen üres mécses mindig akad több is a kereszt körül. Ilyenkor felszedi és szemétbe dobja a törött tárgyakat. Mint írtam, sok ilyen rendszerető van.

A képen látható töklámpást Zsuzska készítette gyermekeivel, Lucikával és Robikával. Manapság a töklámpás készítését sokan az angolszász és amerikai ünnephez, a Halloweenhez kötik, pedig a tökfáragás nálunk is régi hagyomány. Remélem, a másik tököt megsütik és jóízűen elfogyasztják. Nővéremnek is küldtem (kis kertjében már nem fér el sütőtök, de küldött nekem cserébe saját fájukon termett birsalmából főzött sajtot), ők a magját is megpirították. Ő és családja az idén a kialakult helyzet miatt nem tudott meglátogatni.

Csicsón sok szorgalmas és rátermett kertészkedő ember él. Az alábbi sorokat nem az ő biztatásukra szánom, hiszen nekik nincs erre szükségük, és ebben a tárgykörben nem vagyok jogosult tanácsokat adni nálam illetékesebbeknek.

Falunkban minden ház mellett van jó termőföldű kert. Azonban sokan parlagon hevertetik, és csupán fűnyírásra pazarolják energiájukat. Én már sajnos a szobanövényeimet is csak mások keze által tudom gondozni, de köszönöm Árpai unokabátyámnak és segítőmnek, Zsuzskának, hogy erősen behatárolt életemben is örülhetek a kertem látványának és terméseinek. Egész nyáron és ősszel – az ízetlen, drága bolti helyett – a kertemben termelt zamatos paradicsomot, édes csemegekukoricát, finom burgonyát ehettem. Most a sütőtök ideje következett el. Néhány gyümölcs is megterem a kertemben, idén csak a körtén, a szőlőn és a fügén volt termés, nagyon finom kevert gyümölcslevet turmixoltunk belőlük. Segítőim a kinti virágaimat is gondozzák, így az édesanyám halála után elhanyagolt virágok és bokrok is újraéledtek. Köszönöm

segítőimnek, hiszen a kertem felélesztésével az én életemet tették elviselhetőbbé.

Aki csak megteheti, hogy kertészkedjen, annak ajánlom ezt a testet és lelket gyógyító, karbantartó tevékenységet, sok-sok öröm és sikerélmény forrását. Megfizethetetlenül jó érzés, és még kifizetődő is enni a saját zöldségünket, gyümölcsünket. Kertészkedjünk!

Nagy Amália

Ünnepre várva

Gondolataink világában,
az idő korlátjánál
a Fény ünnepe csendesen vár,
s mi vakon rakjuk cafrangjainkat
szerteszt, melyek körbefognak
és külső díszünk csillogásával
az idő lejár.

Az ünnepvárás kegyelmében
bús lelki görcseinket
kioldva, bölcsen selejtezzük,
a belső terheinktől szabadulva,
fényesen szárnyaló lélekkel
Betlehem rongyos, kis istállójában
mind együtt leszünk.

Lőrincz Sarolta Aranka

Macskagyökér (Valeriána)

Ezen nehéz napok egyik leghasznosabb növénye lehet. Egy kiskanál vagy esetleg egy nagykanál mennyiségű szárított gyökeret egy csésze forró vízzel öntünk le és kb. 15 percig áztatjuk. Megnyugtat úgy, hogy a gondolkodás éber, tiszta marad. Ideges feszült állapotokban cca. 30-60 perc múlva érezteti hatását. Májbetegségben szenvedőknek, terhes nőknek, kisgyermekeknek nem ajánlott. Alkohollal tilos

Fehér fagyöngy

Fán élő, télen labdaként észlelhető növény. Sokan élősködőnek tartják. Ezen megállapítás nem fedi a valóságot, mivel szimbiózisban, összhangban él a növényvel, amelybe begyökerezett. Amennyi tápanyagot kivesz a fából, annyit vissza is ad. Fehér bogója egy rigófaj kedvenc eledele. A madár magevés után átrepben egy másik helyre, majd mint aki jólévezte dolgát, ráüríti az emésztőrendszerén végigvándorolt magot, és székletével a fához ragasztja. 15 évnél idősebb fa remek táptalajul szolgál. Az ókortól kezdve használják a gyógyászatban. Onkológia betegeknek készült gyógyszerek alapanyaga. Vérnyomás csökkentésére is alkalmas. Állandó fáradékonyságunkat is kompenzálja.

Fontos, hogy más gyógynövényekkel ellentétben hideg vízben kell áztatni 6-8 órát. Élénkítő hatású. Leghatásosabb a téli napforduló és a nyári napforduló napján szedett, majd megszártott növények. Szedés közben nem eshet a földre.

Gyógynövények

Egyéb hasznos tanács

Minden gyógynövényhez ajánlott tenni egy csipetnyi ezerjófüvet. Ettől enyhén kesernyész ízt kap a tea. Testünk Én erőit aktiválja a betegségek alkalmával és segít a betegségek legyőzésében.

Orbánfű virágos hajtásvége

Főleg a téli hónapokban ajánlatos a fogyasztása. A növényt szárítják, esetleg sárga apró virágjából olajat is készítenek. Ajánlott, hogy a szedés dátuma a nyári napforduló alkalmával legyen. A kellően elkészített olaj enyhén rózsaszínes. Nehéz időkben depressziócsökkentő, feszültségoldó, a nyári nap energiáját adja vissza. Forróvízes főzete javallott. Gyermeknek gyakran hideg a lábuk, ezért náthásak. Érdemes orbánfűvirág-olajjal gyengéden bemasszírozni esténként, akár reggel is a lábukat, kezüket. Kiegyenlíti a hőfolyamatokat. Természetesen az idősebbeknek is ajánlott.

Kisangyal lámpása

Kisangyal kikukkantott felhőpaplanja alól és megállapította, nem érdemes felkelnie. Zord, szürke az ég, a nap is visszabújt az ágyába. Az égbolt peremén kövér hófelhők gyülekeztek és gömbölyű hasukat előre tolva, lökdös-ték egymást.

Jaj, mindjárt hullni fog a hó! - ijedezett Kisangyal.

Félelmében még jobban magára húzta világoskék felhőpaplanját és onnan kukucskált kifelé. Egy ideig vacogott a paplan alatt, végül úgy döntött mégis felkel, meg kell néznie, van-e még olaj a lámpásában. Tegnap sokáig égette, lehet, hogy kifogyott belőle. Valóban, a lámpa tartálya üres volt.

Most mi tévő legyek? - tépelődött Kisangyal.

Egy baj kevés, jöhet több is. Amint sopánkodott ügyetlenkedett, meglökte kis lámpását, az meg zuhanni kezdett. A zuhanásnál elkapta egy éppen arra forgó óriás csillag és felakasztotta a legmagasabb csillagnyúlványára. Kisangyal ijedt ámulással nézte a magasban lógó lámpát. Suhant utána rögvest, hogy elérje, de az óriáscsillag mindig másfelé fordult és Kisangyal sikertelen próbálkozásán kárörvendően hahotázott.

Ha, ha, ha, te kis bikfíc, hiába próbálkozol, úgysem adom vissza!

Kisangyal keservesen sírni kezdett.

Milyen szerencsétlen vagyok, ma semmi sem sikerül. Se olajam, se lámpásom, és nemsokára itt az ünnep. Nem tudok világítani a földi pásztoroknak, és nem fogják megtalálni a Gyermeket, akit fel kell keresniük szent karácsony éjjelén. Jaj, jaj, mit tegyek! - sopánkodott, sírt egyre jobban Kisangyal.

Kétségbe esve kiáltozni kezdett: Hé, nagy csillag, add vissza a lámpásomat!

De az kárörvendő vigyorgással pörgött tovább a pályáján. Ekkor hirtelen előbukkant egy kicsike csillag, aki nem régen születhetett és csodálkozva megállt Kisangyal előtt.

Miért kiáltozol olyan kétségbeesetten? Nem tudod, hogy a nagy csillagok senkivel sem állnak szóba, amikor elindulnak a pályájukon?

Tudom, de elvette a lámpásomat és nem akarja visszaadni. Látod, ott him-

bálózik a legmagasabb nyúlványán. Mindjárt itt a karácsony, világítanom kell a pásztoroknak. Látod, a földön milyen nagy a sötétség, még a hófelhők is egyre jobban tülekednek, gomolyognak, nemsokára sűrű hóhullás lesz. Kérlek, segíts nekem!

Miből gondolod, hogy tudok segíteni? - kérdezte Kiscsillag.

Hát, talán téged figyelemre méltat az óriás, mert te, ha kicsi is, de csillag vagy, mint ő.

Kiscsillag erre gyors forgással utolérte az óriás csillagot. Nem szólt semmit, ügyesen fölszökkent oda, ahol a lámpás lógott és gyors mozdulattal lekapta. Hopp, hopp, máris ott állt Kisangyal előtt.

Itt a lámpásod, most már meggyújthatod! - mondta vigasztalón Kisangyalnak.

Kisangyal egyáltalán nem vigasztalódott meg, továbbra is zokogott.

No, mire vársz, gyűjtsd meg hát! - nógatta Kiscsillag Kisangyalt.

Nincs benne olaj, brühühü.

Kisangyal könnyei olyan sűrűn hulltak, hogy a legsűrűbb havazás is megirigyelhette volna.

Ó, hát csak ez a baj! No, ne sírj már! - vigasztalta Kiscsillag Kisangyalt.

Majd világítok én a te lámpásodban, fényem nekem is van, akármilyen kicsi vagyok. Nyisd ki a lámpásod, én meg beleülök. Így, ni! Látod milyen szép sárga a fényem?

Kiscsillag fénye csodálatosan világított, amint a lámpás közepén elhelyezkedett, mint egy kismadár a kalitkában.

Én még sohasem voltam a földön, ezért nagyon szeretném látni, de leginkább a Gyermekre vagyok kíváncsi. Kérlek, vigyél magaddal! - könyörgött vágyakozva.

Jól van, akkor elviszlek! - mondta beleegyezve Kisangyal, majd felkapta lámpását és már suhant is a föld felé. A hófelhők nagy hasából éppen akkor kezdett hullni a hó, de Kiscsillag fénye minden sötétségen, sűrű hóhulláson áthatolt. Idejében értek a pásztorok tanyájához, ahol már három nagy angyal javában ébresztgette az alvó pásztorokat. Amint meglátták Kisangyalt, máris indultak az istállóbarlang felé, de még visszaszóltak:

Hé, Kisangyal, jó, hogy megjöttél!

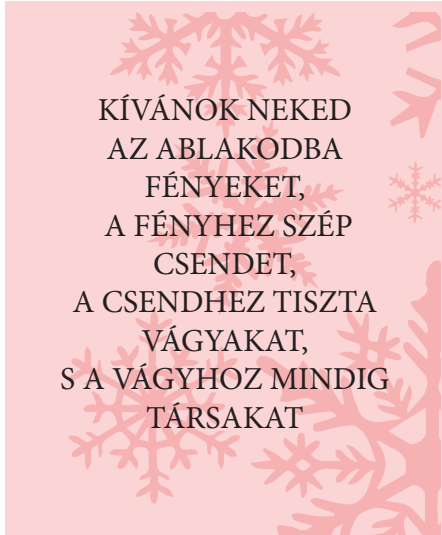
Világíts a pásztoroknak, hová kell menniük! - adták ki a feladatot, azzal eltűntek az éjszakában.

Kisangyal Kiscsillag fényével mutatta az utat a pásztoroknak, a sötét éjszakában és a sűrű hóesésben, egészen az öreg, istállóbarlangig. A lámpás fényének nyomában, lelkük mélyéig megrendülve bandukoltak a pásztorok. Amint az istállóhoz értek, bent nagy fényességet láttak. Kisangyal gyorsan besuhant a többi fényes angyal közé és boldog áhítattal nézte a Gyermeket, aki békésen aludt a jászol szalmáján. Angyalszívét csodálatos érzés töltötte el, csak Kiscsillag szégyenkezett a lámpás közepén. Ó, hol volt az ő kis fénye a nagy angyalokéhoz képest. Sőhajtozott, mocorgott Kiscsillag és már bánta, hogy levágyakozott a földre.

Ekkor felébredt a Gyermek és kezecskéjével Kisangyal lámpása felé nyúlt. Az meg csak ámult, bámult, hogy a Gyermeknek éppen az ő lámpásának fénye tetszik. Kivette Kiscsillagot és a takaróra helyezte. Ott sziporkázott Kiscsillag a Gyermek takaróján és a pásztorok csak őt és a Gyermeket nézték, nem érdekelte őket a nagy angyalok fényessége. Kiscsillag megbátorodott és a takarón csodás csillagtáncba kezdett, a Gyermek pedig örömeiben felkacagott.

Ilyen fényes, áldott éjszakát még soha nem élt át sem Kisangyal, sem Kiscsillag. Boldog örömmel egymásra néztek és tudták, örökre barátok lettek. Kiscsillag ekkor értette meg, hogy másokon segíteni a legszebb és a legjobb dolog a világon.

Lőrincz Sarolta Aranka

KÍVÁNOK NEKED
AZ ABLAKODBA
FÉNYEKET,
A FÉNYHEZ SZÉP
CSENDET,
A CSENDHEZ TISZTA
VÁGYAKAT,
S A VÁGYHOZ MINDIG
TÁRSAKAT

Áldott karácsonyi
ünnepeket és békés,
boldog új évet kívánunk.

Karácsony van, örvendjetek

Ünnepi csend, álmodás,
Lélekemelő titokvarázs.
Régmúlt most a jelenbe lép,
Karácsonynak ünnepkörén.

Téli világ, jégroppanás,
Gyermeki hangok és kántálás.
Angyali karok, égi fénye,
Karácsonynak ünnepkörén.

Barlang istálló, félhomály,
Pásztor nép táncol és muzsikál.
Isteni kisdéd született,
Karácsony van, örvendjetek!

Eljött, kire várt a világ,
Ember lett az Isten, jöjj, imádd!
Jászolban fekszik, didereg,
Karácsony van, örvendjetek!

Lőrincz Sarolta Aranka

Köszönjük mindenkinek, aki az újságunk szerkesztésében részt vett. Köszönjük.

A szerkesztők: Androvics Adrianna, ifj. Bődök Károly, Nagy Amália

Grafikai szerkesztő: ifj. Deák István

ISSN 1339-5300

Čičov o.z. – Csicsó P.T.

946 19 Čičov, Dunajská 46/16, Slovakia

Ha szeretne minket pénzzel is támogatni, megteheti átutalással a következő bankszámlára:

A számlaszám neve Čičov o.z. , IBAN: SK786500000000020557033

Köszönünk minden támogatást.

Elérhetőség: info@csicso.eu, www.csicso.eu

Áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új évet kívánunk.

